

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoE/149/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412225634
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4412225634.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Soni Zmekovej a JUDr. Sidónie Sládečkovej vo veci oprávneného: C.. C. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., S. XXXX/X, zastúpený JUDr. Vlastou Suchanovou, advokátkou so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, proti povinnej: C.. D. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., G. XX, zastúpená Advokátska kancelária Mgr. Jozef Vida, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Turecká 36, o výkon rozhodnutia o úprave styku otca s maloletými deťmi C., v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky č. k. 16Em/1/2012-146 zo dňa 19. januára 2016, taktó

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia o úpravu styku otca s maloletými deťmi C. C., nar. XX.X.XXXX a K. C., nar. X.X.XXXX. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 272 ods. 1, 3, 5, § 273 ods. 1,2, 4 OSP konštatujúc, že otec maloletých detí sa návrhom, doručeným súdu dňa 13.11.2012, domáhal nariadenia výkonu rozhodnutia o úpravu styku s maloletými deťmi C. C. a K. C.. Svoj návrh odôvodnil tým, že uznesením Okresného súdu Nové Zámky č.k. 10P/121/2012-54 zo dňa 24.09.2012 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletou C. C. a maloletým K. C. tak, že otec je oprávnený stretávať sa s oboma deťmi každý párnny týždeň kalendárneho roka v čase od piatku od 17.00 hod. do nedele toho istého párneho týždňa kalendárneho roka do 19.00 hod. s tým, že matka je povinná obe maloleté deti riadne pripraviť na styk s otcom a v určenom čase v mieste svojho bydliska ich odovzdať otcovi a otec je povinný si maloleté deti v určenom čase a v mieste bydliska matky ich prevziať a po ukončení styku ich matke v určenom čase v mieste jej bydliska odovzdať s tým, že toto predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia vo veci samej, ktoré je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 10P/121/2012. V zmysle nariadeného predbežného opatrenia sa otec dostavil dňa 5.10.2012, 19.10.2012 a 2.11.2012 pred bydlisko matky v stanovenom čase, avšak matka sa nezdržiavala na adrese svojho trvalého pobytu, ani spolu s deťmi, deti na styk nepripravila, ani mu ich neodovzdala. Súd prvej inštancie vyzval matku na plnenie práv a povinností podľa právoplatného súdneho rozhodnutia s tým, aby sa matka podrobila právoplatnému súdnemu rozhodnutiu o úprave styku otca s maloletými deťmi, pretože v opačnom prípade bude súd postupovať podľa § 273 odsek 1 OSP a bude matke ukladať pokuty vo výške 200,- eur, aj opakovane. Matka výzvu súdu prevzala dňa 27.12.2012. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky ,doručená súdu dňa 26.8.2013 vyplýva, že dňa 14.6.2013 sa zamestnankyne Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky dostavili na adresu trvalého bydliska matky, kde už bol prítomný otec detí, na predmetnom byte boli otvorené okná a balkónové dvere, ale napriek zvoneniu nik neotváral. Otec sa následne telefonicky spojil s matkou detí a informoval sa, kde sa deti nachádzajú. Matka detí uviedla, že sa s maloletými deťmi nachádza na adrese jej súčasného bydliska L.. Ďalej uviedla, že deti na styk pripravené nie sú, nakoľko ich ona nútiť nebude a nech mu

to povedia samé. Vzápätí matka mobilný telefón odovzdala maloletému K., ktorý uviedol, že so sestrou C. s otcom nechcú ísť, lebo to nechcú oni, ale ani mama. Po uvedenom telefonickom rozhovore sa otec presunul spolu s kolíznymi opatrovníčkami pred bydlisko matky. Po príchode otca mu maloletý K. povedal, že nikam nejde a išiel sa schovať do priestorov rodinného domu. Zamestnankyne oddelenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately sa presunuli do predmetnej nehnuteľnosti, kde obe deti boli za prítomnosti matky a starého otca primerane veku oboznámené s účelom návštevy. Maloletá C. uviedla, že s otcom nepôjdu lebo si našiel novú rodinu tak nech sa venuje jej a nasilu ich nikto nemôže zobrať ani nútiť. Maloletý K. sa do monológu sestry nezapájal a bol ticho. Maloletá možnosť styku s otcom rázne odmietla. Dňa 9.8.2013 sa otec opätovne dostavil na predmetnú adresu matky, opakovane zvonil, avšak mu nikto neotváral, taktiež kontaktoval matku, ale neúspešne. Uznesením č.k. 16Em/1/2012-80 zo dňa 5.5.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15CoE/361/2014-94 zo dňa 31.10.2014 bola matke uložená pokuta za neumožnenie styku maloletých detí s ich otcom dňa 11.3.2014 vo výške 100,- eur. Keďže matka naďalej porušovala nariadené predbežné opatrenie, súd prvej inštancie uznesením č.k. 16Em 1/2012-105 zo dňa 9.7.2015 vyzval Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, aby pozastavil povinnej - matke maloletých detí výplatu prídavkov na maloleté deti C. C. a K. C., odo dňa doručenia uznesenia. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.7.2015. Okrem toho mal súd za preukázané, že na Okresnom súde Nové Zámky prebieha konanie vedené pod sp. zn. 10P 121/2012 vo veci rozvodu manželstva a úpravu práv a povinností voči maloletým deťom, v ktorom konaní boli vypracované dva znalecké posudky a to znalecký posudok PhDr. Petra Molnára zo dňa 25.7.2014 a znalecký posudok Doc. PhDr. Milady Harinekovej, CSc. doručený súdu dňa 27.4.2015.

2. Súd prvej inštancie vo veci nariadil pojednávanie dňa 19.01.2016, na ktorom otec uviedol, že na podanom návrhu trvá, pretože od nariadenia predbežného opatrenia chodil každý párnny týždeň na S., kde mali deti s matkou bývať. Keď sa dozvedel, že matka s deťmi odišla bývať k rodičom, chodil na stretnutie s deťmi tam. Vznikla tam hádka a deti mu povedali, že s ním nechcú ísť, obrátil na kolízneho opatrovníka, bol tam aj za účasti polície, ale k stretnutiu s deťmi nedošlo. Potom sa stretli na kuratele aj s deťmi, kde deti plakali a uviedli, že sa s ním nechcú stretnúť a nechcú ho ani vidieť. Toto sa uskutočnilo v januári 2013. Matka na pojednávaní uviedla, že problémy so stretávaním boli hneď od začiatku, deti sa s otcom stretli na jej podnet na pár hodín, na viac nechceli. V čase nariadenia predbežného opatrenia mali deti zdravotné problémy. Deti sa s otcom odmietajú stretnúť a majú z toho traumy. Matka uviedla, že nie je pravdou, že zakazovala styk a ani raz ho nezakázala. Deti od začiatku vyslovene trpia pri myšlienke stráviť s otcom čo i len sekundu. Od 22.12.2012, kedy tam otec prišiel v sprievode polície, už ani jedenkrát tam neprišiel. Deťom nikdy nezamedzovala styk, vždy sa ich pýtala aj ich prosila, aby s otcom strávili aspoň chvíľu. Deti sa nevedia vysporiadať so správaním otca a so skutkami, ktoré im spravil a stretnutia s otcom plne odmietajú. Okrem toho uviedla, že maloleté deti sú v súčasnej dobe už 14 ročné, resp. 11 ročné, ktoré si vytvorili určitý názor a ktorý názor by mal byť rešpektovaný v súlade s ich právami, ktoré im zaručuje aj Dohovor o právach dieťaťa. Absencia styku medzi deťmi a otcom sa neprejavila nijakým spôsobom v žiadnych sférach ich života, v tomto smere neboli produkované žiadne dôkazy a rovnako nebolo preukázané, že by sa otec zaujímal o deti iným spôsobom či už v škole, u lekára alebo inde.

3. Súd ďalej na pojednávaní vypočul maloleté deti. Maloletá C. na pojednávaní uviedla, že prišla na súd kvôli tomu, aby povedala, že sa nechce s otcom stretávať, nemá s ním žiadny vzťah a nechce ho vidieť. Je jej z neho zle, keď si pomyslí čo im urobil. Ukazoval im svoj pohlavný orgán a dával im ho chytiť jej aj bratovi. Stalo sa to viackrát, keď mamina nebola doma. Nepovedala jej to, pretože sa bála. Povedala to mame a starým rodičom až keď už cítila, že jej nemôže nijako ublížiť. Otec bol agresívny v jednom kuse, kričal na nich. Jemu sa nepáčilo čo robili. Otec sa o nich vôbec nestaral. Je rada, že sú v takej zostave ako teraz mama, brat a starí rodičia. S otcom nechce nič mať. Maloletá by chcela, aby jej stretávanie s otcom bolo zakázané nastalo. Maloletý K. uviedol, že nechce sa stretávať s otcom, pretože im otec ukazoval pohlavný orgán. Netešilo ho to, ale otec často chodil v byte nahý, pričom otec bol agresívny, keď večer pozerali telku a hovoril, že majú ísť spať. S otcom sa nechce vôbec stretávať a otec mu vôbec nechýba. Keď sa stretli s otcom, čo bolo presne 22.12.2012, tak sa s ním nerozprávali a neodpovedali mu na otázky. Maloletý uviedol, že keď vidí otca, bolí ho brucho. Mamina im nezakazuje, aby k otcovi išli, doma o otcovi nič nehovoria, ako keby nebol. Maloletý sa nijako nechce stretávať s otcom.

4. Kolízny opatrovník uviedol, že rešpektuje stanovisko maloletých detí a zároveň poukázal na skutočnosť, že stretávanie sa otca s maloletými deťmi a jeho prítomnosť v ich živote je neodškriepiteľným právom a najmä dôležitým faktorom pre formovanie psychosociálneho vývinu maloletých detí, to

znamená, že u detí v súčasnej dobe sa neprejavuje absencia otca, je tu však dôvodná obava, ako ovplyvní formovanie maloletých detí a ich vzťahy, keď budú raz dospelí. Kolízny opatrovník poukázal na povinnosť matky, aby riadne pripravovala deti na stretnutie, ale nielen po materiálnej stránke ale najmä psychologickou prípravou, ktorá z výpovedí detí bola nejakým spôsobom zanedbávaná. Na druhej strane na strane otca neboli zistené objektívne skutočnosti, ktoré by boli dôvodom, pre ktorý by sa styk otca s maloletými deťmi nemal realizovať. Na uvedených skutočnosti kolízny opatrovník odporučil súdu prvej inštancie prihliadnúť na výpovede maloletých detí a i napriek tomu, že ich výpovede javili identické prvky, identické slovné spojenia, ktoré by mohli byť spôsobené tým, že pri výpovediach znalcoch opakovali identické veci.

5. Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že vzťahy medzi oboma rodičmi sú veľmi rozvrátené, čo má veľmi nepriaznivý vplyv na psychiku maloletých detí, ktoré vypovedali, že sa nechcú stretávať ani stretnúť so svojim otcom. Ich výpovede boli skoro identické, mali zhodné slovné spojenia a vyjadrenia. Bol toho názoru, že tieto zhodné vyjadrenia boli buď naučené alebo spôsobené tým, že maloleté deti už absolvovali niekoľko vyšetrení u psychológov. Prejav maloletej C. bol až agresívny, neprimeraný jej veku a absolútne nekritický voči sebe a svojej matke. Voči otcovi bol až nenávisťný. Maloletý K. vypovedal presne naučené veci, pamätal si presne dátum, kedy prišiel otec pred dom s políciou, čo to bolo pred štyrmi rokmi, hoci iné dátumy si vôbec nepamätal. Podľa názoru súdu otec má právo, tak ako má voči svojim deťom aj povinnosť, aby sa stretával so svojimi deťmi. Z výpovede maloletých detí mal však súd jednoznačne preukázané, že maloleté deti odmietajú otca, v čom ich podporuje aj ich matka. Matka deti na stretnutia s otcom žiadnym spôsobom nepripravila a nechala, aby deti rozhodli, či sa chcú s otcom stretnúť. Súd však pri rozhodovaní zohľadnil tú skutočnosť, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia bolo na podklade právoplatného a vykonateľného uznesenia súdu z roku 2012, od ktorého času sa vzťahy medzi rodičmi a tiež aj vzťahy medzi otcom a deťmi veľmi zhoršili a pokazili. Dôvodil tým, že vo veci samej, a to v konaní o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností voči maloletým deťom, je vykonávané rozsiahle dokazovanie a ešte nebolo rozhodnuté. S ohľadom na skutočnosť, že v danom prípade ide o nariadenie výkonu rozhodnutia na základe predbežného opatrenia a to v roku 2012, ako aj s ohľadom na súčasné vyjadrenia maloletých detí, súd dospel k záveru, že by nebolo v záujme a v prospech detí, aby súd nariadil výkon rozhodnutia v rozsahu na každý páry týždeň od piatku do nedele. Podľa názoru súdu ochrana záujmu maloletých detí a ich neochota stretávať sa s otcom prevažuje nad právom otca na stretávanie sa s deťmi. Rešpektovanie záujmu maloletých detí vyplýva aj z novelizovaného článku 5 Zákona o rodine, ktorý záujem maloletých detí výslovne zdôrazňuje. Záverom dodal, že by malo byť v záujme oboch rodičov, aby sa snažili vzťahy medzi sebou upraviť, brali ohľad hlavne na maloleté deti a napriek rozvodovému konaniu sa správali tak, aby nepokazili svojim deťom ich ďalší život, keďže nevedia žiť ako rodina. Vzhľadom na uvedené súd prvej inštancie zamietol návrh oprávneného na nariadenie výkonu rozhodnutia o úpravu styku otca s maloletými deťmi. O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno a) OSP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o konanie vo veci starostlivosti o maloletých, ktoré konanie možno začať i bez návrhu .

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, ktorý žiadal uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a nariadiť výkon rozhodnutia. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Uviedol, že od prerušenia spoluzitia mu matka odmietala kontakt s deťmi a z toho dôvodu podal návrh na nariadenie predbežného opatrenia a súd uznesením zo dňa 24.09.2012 č.k. 10P/131/2012 nariadil predbežné opatrenie, ktorým upravil jeho styk s deťmi . Od tohto času pravidelne sa dostavoval pred bydlisko matky za účelom realizácie styku. Uvedené preukazuje jeho záujem o deti. Navyše sa snažil situáciu riešiť mimosúdnou cestou , spolupracoval s ÚPSVaR Nové Zámky, keďže matka odmietala komunikáciu. Nesúhlasil s názorom súdu, že by nariadenie výkonu nebolo v záujme maloletých detí. Zo záverov znaleckých posudkov v základnom konaní je zrejmé, že vzniknutý stav, a teda narušené vzťahy detí k otcovi boli spôsobené tým, že matka neumožňovala styk detí s otcom. Z obsahu spisu je zrejmé, že matka deti na styk nepripravovala , nezdôrazňovalo dôležitosť jeho ako otca pri výchove detí. Mal a má skutočný záujem o maloleté deti, čo mu nebolo zo strany matky umožnené realizovať a neboli ani preukázané tvrdenia matky o jeho negatívnom vplyve na maloleté deti a kontakt s nimi. Poukazujúc na čl. 41 ods. 4 Ústavy a čl. 32 ods. 4 druhej vety listiny konštatoval, že obmedzenie práv rodičov ako širší pojem obsahuje vlastne v sebe aj odlúčenie maloletých detí od rodičov, keďže takéto odlúčenie treba považovať za špecifický prípad obmedzenia práv rodičov. Je to tak preto, že platí zásada , podľa ktorej starostlivosť o deti a ich výchovu je právom rodičov a deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť. Záverom dodal, že vo veci samej, nebolo ešte rozhodnuté komu z rodičov po

rozvođe budú deti zverené do výchovy a opatery, pričom je nepochybné, že deti sú v dispozícii matky a jej rodičov minimálne 4 roky a počas tohto obdobia mu nebolo umožnené sa s deťmi stretávať.

7. Povinná v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla uznesenie ako vecne správne potvrdiť. Uviedla, že výpoveďou detí v konaní bolo preukázané, že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je v ich záujme. V tomto smere poukázal na čl. 5 Zákona o rodine a Dohovor o právach dieťaťa, z ktorých jednoznačne vyplýva právo dieťaťa, aby bolo vypočuté, aby mohlo participovať na rozhodnutiach, ktoré sa týkajú a právo protekcie - ochrany. Vzhľadom aj na vek detí je zrejmé, že majú právo sa vyjadriť ku všetkým okolnostiam, ktoré sa ich týkajú. Deti jednoznačne vyjadrili, že styk s otcom plne odmietajú, preto ich záujmom nemôže byť nariadenie výkonu predbežného opatrenia. Takúto úpravu styku neodporúčal v konaní 10P/121/2012 žiadny zo znalcov. Konanie oprávneného považovala za účelové v snahe škodiť jej, čoho dôkazom sú trestné oznámenia, ktoré podával a ktoré boli doteraz vždy odmietnuté. Účelové správanie oprávneného preukazuje aj to, že až do nariadenia predbežného opatrenia pre deti vôbec nechodil, urobil to iba dva krát, čo potvrdil na pojednávaní, pričom následne po nariadení sa dostavil nie párnym týždňom ale nepárnym, keď mala s deťmi aktivity. Skutočnosť, že deti sa nechcú stretávať s otcom, si otec zaviniť sám svojim správaním, čo potvrdili od mája 2013 deti počas viacerých pedopsychiatrických a psychologických vyšetrení. Deti opakovane na všetkých psychologických vyšetreniach a aj na pojednávaní vyjadrujú ich vôľu, túžbu a pranie nestretávať sa s otcom a poukazujú na traumatizujúce a závažné skutočnosti, ktoré s otcom prežili.

8. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že stretávanie sa otca s maloletými deťmi a jeho prítomnosť je v ich živote neodškriepiteľným právom a najmä dôležitým faktorom pre formovanie psychosociálneho vývinu maloletých detí. Vzhľadom na výpovede a súčasný postoj maloletých detí sa v plnom rozsahu pridržiava svojho vyjadrenia na pojednávaní dňa 19.01.2016.

9. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

10. Súd prvej inštancie aplikoval v tejto veci ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ktorý však bol dňom 1. júla 2016 zrušený Civilným sporovým poriadkom. Súd prvej inštancie napadnuté uznesenie vydal ešte za účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, ktorým bol Občiansky súdny poriadok. Odvolací súd, ktorému bola predložená vec na rozhodnutie o odvolaní dňa 05.04.2016, rozhodujúc vo veci už v čase účinnosti Civilného sporového poriadku a Civilného mimosporového poriadku, postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1 CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. Podľa § 395 ods. 1 CMP ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

12. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

13. Podľa § 2 ods. 1 CMP konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

14. Podľa § 370 ods. 1 CMP podľa tejto časti sa postupuje pri výkone rozhodnutia, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému.

15. Podľa § 379 ods. 1 CMP pred uskutočnením výkonu rozhodnutia môže súd nariadiť pojednávanie a predvolať povinného, oprávneného, maloletého alebo orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Na pojednávaní vyzve povinného, aby sa rozhodnutiu podrobil a upozorní tiež na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí.

16. Podľa § 379 ods. 2 CMP ak sa javí, že účel pojednávania možno dosiahnuť aj písomnou výzvou, súd vyzve povinného na dobrovoľné plnenie a upozorní ho na následky neplnenia.

17. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

18. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

19. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho, aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

20. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením. Súd prvej inštancie urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie aj primerane odôvodnil. Odvolací súd na dôvažok dodáva, že inštitút nariadenia výkonu rozhodnutia nie je určený na to, aby sa stal nástrojom násilnej zmeny prejavov vôle maloletého dieťaťa, pokiaľ jeho rozhodnutie nebolo úmyselne ovplyvnené tretími osobami. Ak nemožno dieťa aj napriek adekvátnemu výchovnému pôsobeniu presvedčiť, že má ísť k otcovi, javí sa ukladanie pokút ako také, ktoré si neplní zákonom predvídaný účel, t. j. zabezpečenie splnenia povinnosti. V súlade s princípmi vyjadrenými v Dohovore o právach dieťaťa je vylúčené, aby ktorýkoľvek z rodičov nútil dieťa k plneniu povinností všetkými prostriedkami. Sankčné pôsobenie súdu tak nemá reálny objekt, teda vôľou ovplyvniteľné ľudské správanie, na ktoré by mohlo reálne pôsobiť. Z článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva pre vnútroštátne orgány pozitívny záväzok, čo znamená, že ak je preukázaná existencia rodinného puta, mali by v zásade konať tak, aby umožnili rozvoj tohto puta a mali by prijať všetky vhodné opatrenia, ktoré od nich možno vzhľadom na okolnosti toho ktorého prípadu rozumne očakávať za účelom umožnenia styku rodiča s dieťaťom. Vnútroštátne orgány však nie sú zodpovedné za výsledok, t. j. ak sa styk rodiča s dieťaťom napokon nepodarí uskutočniť v navrhovanej forme a periodicite, prípadne sa ho nepodarí uskutočniť vôbec za predpokladu, že vyvinuli náležitú starostlivosť a styku rodiča s dieťaťom bránia okolnosti na strane dotknutých osôb. Európsky súd pre ľudské práva uznáva, že štátne orgány nie sú všemocné, najmä ak sa stretávajú s rodičmi, ktorí nie sú schopní prekonať svoju nevrávnosť a nedbajú na záujmy vlastného dieťaťa. Stáva sa, že nie je možné okamžite nadviazať styk rodiča s dieťaťom, ktoré po istú dobu žilo s druhým z rodičov, a nadviazanie styku vyžaduje určitú prípravu, prípadne aj za pomoci psychológa.

21. Súd prvej inštancie dostatočne a komplexne posúdil okolnosti daného prípadu a správne ustálil, že vzťahy medzi oboma rodičmi sú veľmi rozvrátené, čo má veľmi nepriaznivý vplyv na psychiku maloletých detí, ktoré vypovedali, že sa nechcú stretávať ani stretnúť so svojim otcom. Za ďalšiu relevantnú okolnosť, na ktorú súd prvej inštancie správne prihliadol bolo, že návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia sa mal realizovať na podklade právoplatného a vykonateľného uznesenia súdu o predbežnom opatrení, nariadeného dňa 24.09.2012, od ktorého času sa vzťahy medzi rodičmi a tiež aj vzťahy medzi otcom a deťmi veľmi zhoršili a pokazili. S ohľadom na túto okolnosť, ako aj s ohľadom na súčasné vyjadrenia maloletých detí, odvolací súd zhodne ako súd prvej inštancie dospel k záveru, že by nebolo v záujme a v prospech detí, aby súd nariadil výkon rozhodnutia v rozsahu na každý párný týždeň od piatku do nedele tak ako to vyplýva z nariadeného predbežného opatrenia. Zo záverov znaleckého posudku vyhotoveného v súvislosti s rozvodovým konaním sp. zn. 10P/121/2012 vyplýva zistenie, správanie sa maloletých detí voči otcovi v tomto veku nemožno považovať za prirodzené, preto znalec odporučil uskutočniť spočiatku stretávanie sa formou psychoterapeutických sedení maloletých detí s otcom cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny. Uvedené potvrdil znalec aj na pojednávaní dňa 10.09.2015 pred súdom v rozvodovom konaní vedeného pod sp. zn. 10P/121/2012, kedy uviedol, že je potrebné pre styk otca s deťmi, aby sa tento najskôr realizoval na kratší čas, napr. raz do týždňa, 2 x do týždňa za prítomnosti psychológa na úrade práce, resp. na inom odbornom zariadení, ak by sa vzťahy vylepšovali tak by sa mohla intenzita aj rozšíriť. Zo záverov znaleckého dokazovania vyplýva aj to, že správanie detí je ovplyvnené prostredím v ktorom vyrastajú, ich postoje a názory voči otcovi sú ovplyvnené matkou ako aj manipuláciou starými rodičmi zo strany matky, deti nemajú vôľu ani záujem stretávať sa s otcom v čom sú podporované zo strany matky a jej rodičov. Nevyhnutnou podmienkou obnovenia vzťahu detí k otcovi je zmena správania sa oboch rodičov voči sebe. Odvolací súd sa stotožňuje s konštatovaním oprávneného a kolízneho opatrovníka, že stretávanie sa otca s maloletými deťmi a jeho prítomnosť je v ich živote neodškriepiteľným právom a najmä dôležitým faktorom pre formovanie psychosociálneho vývinu maloletých detí, avšak vzhľadom na výpovede a súčasný odmietavý postoj maloletých detí, síce

vyvolaný negatívnym postojom matky (ako aj starých rodičov detí) voči otcovi, by nebolo v záujme a v prospech detí nariadiť výkon rozhodnutia v rozsahu na každý páry týždeň od piatku do nedele . Preto za danej situácie odvolací súd nepovažoval podmienky pre nariadenie výkonu rozhodnutia za splnené. Dôležité preto bude to, s akým výsledkom bude ukončené konanie Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10P/131/2012 , v ktorom by malo byť rozhodnuté o rozvode spolu s úpravou styku otca s maloletou C., t.j. času už štrnásťročnou a maloletým K., t.č. už jedenásťročným na základe aktuálnych pomerov účastníkov konania.

22. Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a v ďalšom poukazuje na jeho odôvodnenie.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednoglasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné

podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).